

[Finansministeren.]

mener, at det er en forsvarlig finanspolitik, der som helhed kommer ud af budgettet. Det mener vi altså at kasseoverskuddet på de 166 mill. kr. er sammen med den forbrugsbegrænsende virkning, som kommer af, at kun halvdelen af nettoprovenuet af merværdiafgiften kommer til at indgå i statskassen, medens den anden halvdel kommer til at virke over på forbruget, hvorved den samlede stramning i økonomien bliver af en sådan karakter, at man efter vor opfattelse holder den fornødne balance — og vi tør ikke stramme mere, end man har strammet. Må jeg sige, at også de seneste udtalelser fra industriside jo viser, at denne betragtning er rigtig; vi er ikke i en situation, hvor vi skal stramme voldsomt på budgettet.

Der er altså dækning, og denne dækning er skaffet på den måde, man plejer at skaffe dækning på, nemlig afgifter, indkomstskatter osv.

(Kort bemærkning).

Else-Merete Ross: Må jeg så ikke i min økonomiske uvidenhed spørge om, hvorfor man ikke har sat en ganske almindelig post på finansloven, som hed „boligfond“ i stedet for at lave hele denne historie med obligationer? Hvorfor står det der ikke ganske regederligt? Ministeren siger jo også, at man kan gøre det på den måde. Det forekommer mig, at hvis man ikke er ekspert på disse områder, forstår man ikke et levende suk af det hele.

(Kort bemærkning).

Niels Westerby: Finansministeren sluttede med en bemærkning om, at der er skaffet dækning for dette her ved skatter, afgifter osv. Men det er der netop ikke; det er sket ved at overføre denne ene milliard fra Nationalbanken og tilskrive renterne. Finansministeren sagde også selv, at det var bogholderimæssige transaktioner, så der er i virkeligheden ikke tale om dækning.

Bernhard Baunsgaard: Man kan i hvert fald ikke påstå, at det ikke er i en meget spændende periode, man for første gang er blevet valgt ind i folketinget. Vi har allerede oplevet mange mærkelige debatter,

og nu forstår jeg, at vi er ved at opleve en ny mærkelig debat. Så vidt jeg forstod den ærede ordfører for socialistisk folkeparti, sagde han før, at det bare var renterne, man brugte, og dem var der ikke disponeret over i forvejen. Han må altså gå ud fra, at renter på 90 eller 95 mill. kr. ellers ikke optræder på finansregnskabet og budgetterne. Vil finansministeren nu ikke ganske klart sige til os, at han med denne boligfond er begyndt at angribe det overordentlig lille kasseoverskud, der er? Det er jo sagen. Finansministerens udtalelser heroppefra før kan kun forstås på den måde, at med denne boligfond angriber man det kasseoverskud, man har regnet med før, og jeg vil gerne spørge finansministeren direkte: er dette ikke sagen?

(Kort bemærkning).

Guldberg: Ja, nu begynder jeg også at blive spændt, for jeg synes ikke, finansministerens svar gjorde sagen nemmere at forstå. Må jeg lige spørge rent ud: hvis dette lovforslag nu bliver vedtaget, er det, der så vil ske i forhold til budgettet, simpelt hen, at det overskud, der indgår i budgettet på indtægtssiden for Nationalbanken, bliver formindsket med det beløb, som er renterne af den ene milliard kr., og at der til gengæld på den anden side er blevet disponeret over tilsvarende beløb af den post, der hedder „hensat til nye lovgivninger“?

Finansministeren (Grünbaum): Jeg kan da konstatere, at hr. Guldberg i modsætning til hr. Bernhard Baunsgaard har forstået noget af det. Hr. Bernhard Baunsgaard udtaler, at man kun kan forstå det på den og den måde — det ved jeg ikke; det afhænger vel nok af, hvem man er, og hvordan man kan forstå tingene.

Jeg må gentage, at det, der er afgørende finanspolitisk, er den samlede virkning på budgettet. Det må jeg ikke mindst sige, når man lægger det op på den måde, som man gjorde i dag, at det er et spørgsmål om kasseoverskuddet. Man kan ikke med realøkonomisk virkelig vægt trække en enkelt post ud og sige, at det er den, der virker på kasseoverskuddet; det er der ingen rimelighed i. Det, der må være